

Sygn. akt IV CSK 244/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w O.
przeciwko [...] "R." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej od powódki kwotę 1800,-
(jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Wniosek uzasadniono oczywistym naruszeniem przez Sąd drugiej instancji powszechnie przyjętych reguł interpretacyjnych przy dokonywaniu wykładni § 8 ust. 1 pkt 1 lit. b umowy zawartej przez strony. Wbrew stanowisku skarżącego takiego wniosku nie może uzasadniać wybiórcze powołanie się na fragmenty pism procesowych pozwanej oraz odwołanie się do treści załącznika nr 2 do umowy. Ocena, czy strony zastrzegając w umowie karę umowną ustaliły podstawę jej naliczania w sposób odpowiadający treści art. 483 § 1 k.c., nie należy bowiem do sfery wykładni oświadczeń woli – taka wykładnia byłaby konieczna w wypadku ustalenia, że podstawa została określona w sposób odpowiadający zasadzie wyrażenia kary umownej kwotowo, natomiast strony rozbieżnie pojmowały użyte w umowie sformułowania w zakresie sposobu jej wyliczenia. Na marginesie jedynie należy wskazać, że Sąd drugiej instancji rozważył treść § 8 umowy w kontekście

pojęcia „elementu robót podlegającego kosztorysowaniu” zawartego w załączniku nr 2 do umowy.

Mając na uwadze uzasadnienie wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi na tle motywów zaskarżonego wyroku, brak podstaw do stwierdzenia oczywistości naruszenia wskazanych przepisów prawa, a w konsekwencji uznania, że *prima facie* zachodzi oczywistość zasadności skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

aw

es